

операцій з обробки платіжних та інших документів у тих підрозділах банківської установи, які працюють безпосередньо з клієнтами;

- автоматизацію виконання міжбанківських розрахунків та інших зовнішньобанківських операцій;

- автоматизацію фінансових операцій у рамках міжнародного банківського бізнесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Автоматизовані банківські системи та їх структура. URL : <https://ru.osvita.ua/vnz/reports/bank/20377> (дата звернення: 27.02.2020).

2. Косова Т.Д. Аналіз банківської діяльності: Навч. посібник. К. : ЦУЛ, 2008. 454 с.

Луїза ЛЕДОВСЬКА,

студентка 4 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Світлана ЖВАНЕНКО,**

к.е.н., доцент (БДПУ)

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ БАНКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Актуальність. Управління ризиками має важливе значення в банківській діяльності. На початку своєї діяльності банки приймали тільки депозити, а потім стали виконувати роль посередників при переказі коштів, тим самим приймаючи на себе інші ризики, наприклад кредитний. Управління банківськими ризиками – це процес, за допомогою якого банк ідентифікує ризики, оцінює їх величину, здійснює моніторинг і контролює свої ризикові позиції, а також враховує взаємозв'язки між різними категоріями ризиків [1, с. 236].

Ступінь досліджуваності проблеми. Теоретичні та практичні аспекти управління кредитним ризиком відображені в наукових працях таких вітчизняних і зарубіжних вчених, як В. Геєць, Л. Примостка, О. Дзюблюк, В. Лагутін, С. Ілляшенко, А. Мороз, Дж. Сінкі, О. Лаврушина, С. Фроста. Але у своїх дослідженнях вони приділяли більше уваги регулюванню кредитного ризику та розробці й реалізації заходів щодо запобігання або мінімізації пов'язаних з ним збитків.

Мета і методи дослідження. Метою даного дослідження є узагальнення теоретичних підходів до управління фінансовими ризиками комерційного банку в умовах швидкоплинного зовнішнього середовища. В процесі дослідження було застосовано методи аналізу та синтезу.

Сутність дослідження. Одним з ключових аспектів управління фінансовими ризиками банку є знаходження балансу між рівнем прибутковості операцій і рівнем ризику. Комерційні банки та їх установи діють на принципах комерційного розрахунку, тобто отримують прибуток у процесі виконання своїх функцій. У банках прибуток формується в результаті кредитних, розрахункових, грошових операцій та інших видів банківської діяльності. Він є джерелом виплати дивідендів акціонерам,

створення банківських фондів і підвищення добробуту банківських працівників. Зростання рівня прибутковості банку може бути досягнуте шляхом зміни структури активних операцій і співвідношення між кредитними та інвестиційними операціями на користь більш прибуткових, а також шляхом регулювання своєї короткострокової заборгованості й депозитних рахунків.

З точки зору вкладників, прибуток гарантує стабільний дохід і впевненість у завтрашньому дні, оскільки збільшення резервів і власних коштів банку свідчить про його стабільність. Позичальники також зацікавлені в прибутках банку, тому що зростають їх власні заощадження. Тому необхідно раціонально і ефективно розміщувати кошти банку для забезпечення його фінансової стійкості. З точки зору власників банків, виконання цієї умови допоможе позбутися суперечностей між ліквідністю, надійністю і прибутковістю комерційного банку [2, с. 87].

Іншим ключовим аспектом є розподіл ризику в часі. Це важливий фактор у сучасній економіці. Основні операції банку схильні до минулих, поточних і майбутніх ризиків. Розподіл ризику в часі відіграє дуже важливу роль у прогнозуванні майбутніх збитків банку. Враховуючи цей фактор, можна уникнути накладення минулих ризиків і помилок на майбутню діяльність банку.

Основні висновки. В розвинених країнах центральні банки здійснюють контроль за дедалі меншою кількістю банківських ризиків, перекладають ці функції на банки. Адже життєдіяльність кожного банку значною мірою визначається досконалістю систем управління ризиками. Вітчизняні регуляторні інституції також здійснюють контроль за діючими банками. Отже, питання управління фінансовими ризиками повинно розглядатись як результат взаємодії економічних агентів, правових та регуляторних інституцій, домогосподарств, що у сукупності в процесі взаємодії з приводу фінансових операцій формують фінансове середовище ринку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Степанова В.А. Економічні ризики в діяльності комерційних банків і методи їх оцінки. *Вісник ХНУ*. 2011. №508. С. 236-239.
2. Стрельбіцька Н. Є. Становлення та розвиток міжнародних стандартів управління ризиками. *Вісник КНТЕУ*. 2015. № 6. С. 84-93.